

Szemés Csavár

12. szám

TEÁTRUM PINCEHELY GALÉRIA

„az ember galériája” TPG Csoport
alkalmi kiadványa

2015. október

VIDÉKI SZELEP I.

Kortárs Művészeti Fórumok a TPG-ben Contemporary Art Forums

„TÁJ BOX” - SECCO FALKA II.
Nemzetközi Festészeti Találkozó
International Meeting on Pictorial Art

„TÁJ BOX”
(Land art közeli munkák, objektok)
(*Land art-close works, objects*)

VIDÉKI SZELEP I.

Kortárs Művészeti Fórumok a TPG-ben

”TÁJ BOX” – SECCO FALKA II. – Nemzetközi Festészeti Találkozó „TÁJ BOX” – (Land art közeli munkák, objektumok)

Köszöntőt mondott: Dr. Pusztai Tamás a Herman Ottó Múzeum igazgatója és Kákóczki András a Miskolci Galéria intézményvezetője. A kiállítás-sorozatot bemutatta: Urbán Tibor ötletgazda, a kiállítások kurátora. A kiállításokat megnyitotta: Némethi Lajos költő, író. Közreműködtek: Bendzsák Erika fuvalaművész és Urbán Tibor képzőművész (közös performansz), Fátyol Zoltán költő, képzőművész (vers), Vass Tibor költő, képzőművész (vers), Balázs István előadóművész (Urbán Tibor írása).

Conceptus...

2012-ben tizenhat hazai művész vehetett részt a Secco Falka I. projektben, ahol a kihívást a TPG falaira, a helyszínen való festés jelentette. 2015-ben már 34 alkotó, két csoportban igyekszik megfelelni az újabb tematikus kiírásnak. Az egyik csoport, csak fehér színben (land art közeli munkákat, objektumokat) installációkat készít, míg a másik csoport 40x30 cm-es vászonra festi meg elképzeléseit. A szervező (a kisgaléria kurátora) a postán elküldött alkotásokból (művészek nélkül), a TPG újonnan kijelölt falára felragasztva hozza létre a Secco Falka II. Nemzetközi Festészeti Találkozó állandó bemutató helyét. Az alkotóknak, mint minden jóakarátú embernek, „meg kell küzdeniük, szinte öklözniük kell” azért a tájért, amelyet őseiktől örökölték és szeretnének átadni az őket követő generációknak. Erre utal a kicsit pikánsan áthallásos „Táj Box” cím is. A feladatban, a közös gondolati érintés a fontos, mellyel csatlakozhatnak a Föld megmentéséért dolgozó ember-társainkhoz. Az ötletgazda ismét Urbán Tibor képzőművész, aki a Vidéki Szelep I. Kortárs Művészeti Fórumok címszó alatt kiállítás-sorozatot is indít, ahol a csoportos és egyéni bemutatók mellett performanszok, zenei és irodalmi megnyilvánulások is szerepet kapnak.

Conceptus...

In 2012, 16 Hungarian artists had the opportunity to take part in the project named Secco Falka I., where the challenge was to paint on site, on the walls of the TPG. It is 34 of them in two groups who attempt to meet the new thematic tender requirements in 2015. One group of artists build installations (land art-close works, objects) in white colour alone, while the other group paint their conceptions onto 40x30 cm size canvas. The organizer, who is the curator of the small gallery, establishes the permanent exhibition place of the Secco Falka II. International Meeting on Pictorial Art by attaching the received works onto the newly designated wall of the TPG. Artists, like all people with good intentions must “fight, or almost box for” the areas inherited from their ancestors and which they would like to hand over to the following generations. The double-meaning title of “Táj Box” refers to this through a Hungarian word-wit. The common mental touch is important in the task, through which they can join our fellows saving the World. The founder of the idea is Tibor Urbán again, who also starts a series of exhibitions under the title of Vidéki Szelep I. Contemporary Art Forums, where performances, music and literature events take place along with group and individual manifestations.

Urbán Tibor: Össze boxolt táj

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

ezekkel a gondolatokkal indulok el TPG-be... a Miskolci Galéria ajtajában Kákóczki András integet: majd megyek, mondja... köszönök és indulok tovább, közben elhaladok egy bank és egy kínai bolt előtt. Útközben betérek a százforintos boltba, ott veszek egy lejárt szavatosságú, akciós csokit, ami még finom... kóstoltatás közben, próbálom dúdolgatni a hangolatlan citerás bácsi dalait, de nem megy... elhaladok a színház előtt és rövidesen a színészmúzeumhoz érek, megállok a bejáratnál, ott sok- sok gyerek sorakozik, az egyik hirtelen rám néz és azt mondja: egy ilyen fejű lakik a mi utcánkban is... elhúzom a számat, s közben suttyogom: talán...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

talán... nem gondolok "iraki bácsira" sem, aki a Molnár János hozta mályi kavicsokra festette képeit... és nem gondolok azokra sem, akik hamis mézes-kék színű kavicsokat vettek Tőle, galériás leporelló helyett... eredeti kék helyett, kereskedelmi kéket vettek... de hiába mondom, mert "iraki bácsi" már messze mosolyog... mosolyog, mert őt nem érdekli a Bartók is látta Szidi Bu Szaid kék... így hát, messziről jött ember történetét, már hiába mondogatom...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

mondogathatom továbbra is magamban ezt a virágnevet, amit Zsóka biológia szakos tanárnő ismerősömtől tanultam...

Ő intézte hozzám kérdésként, alkalmi találkozásainkkor - köszönés helyett - hogy emlékszem-e a virág magyar nevére...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

emlékszem... emlékszem... más néven, lókörörcsin, kikirics, kükörics, tikdöglesztő, alamuszvirág, kokasharang, varjúkikerics... azt írják és március végén jelenik meg, hogy virítson a réteken... olyan lilás-kék virág, olyan kékes, mint az ég, mint az égen a secco, mint fenn az égen a festményeink...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

festményeink kék színét és tájboxolt fehér felhőket láttam gyerekkoromban a léhi templom egyik seccoján is, amit a Szent Antal szobor mellett térdelve, kikanalálva nézegettem... itt feloldozásul, el kellett volna mondanom tíz Miatyánkot és öt Üdvözlégyet... de időközben már nem tudtam miből, mennyi kell és csak nézetem a szemmagasságomban álló Szent Antal szobor lábát, annak is a nagylábujját és az oltár felett a seccot... egyszer csak, helyet keresve megbökött egy kisfiú: még nem telt le?, menj odébb!... láttam mások is felállnak, az időt kb. én is így saccoltam... bólintottam és felkeltem, de utoljára (búcsúzásul) azért az oltár feletti secco, kék ege felé néztem és már arra gondoltam, innen a rétre, a kék ég alá megyek focizni... de előtte felveszem a levágott orrú tornacipőmet, azért azt, mert kinőttem és mert nincs másik ... így mentem, így mentünk akkoriban kikandikáló lábujjal

a falusi társaságba és focizni is, ahol legalább éreztük a labdát...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

a labdát nem, de egyszer egy kék színű műanyag indiánt is "elülttettem" néhány évesen, de minden alkalommal papsajt, vagy pitypang nőtt a helyén, hiába vártam nem lett másik indiánom, sem kék, sem fehér... mindezt nem azért tettem, mert tudtam a nagy művészeti igazságot, miszerint"... a művészetben mindenkor azokról értékekről van szó, amelyeket az emberi intenzitás, kifejezés céljaira kit tud csinálni az anyagból, eszközből.", ahogy Moholy-Nagy vélekedett... nem azért tettem, hogyan is tettem volna, egyszerűen csak egy másik a kék indiánt akartam, egy másikat akartam...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

egy másikat akartam, ezért sokszor elbújtam, mint Ben Votie a lépcső mögött és néztem, nézni akartam a felhőket, a kékségben a fehér felhőket... ahol tudom, hogy volt Éliás fehér, Fátyol fehér, Homonna fehér, Méhes fehér, Lőrinc fehér, Lukács fehér, Pálfalusi fehér, Puskásné Pásztor fehér, Stark fehér, Urbán fehér, Vass fehér, Zombori fehér...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

és kerestem tovább, kerestem a kéket is, a másik kéket... amit még nem ismertem: a Burai kéket, Cieszyńska kéket, Cieszyński kéket, Cywicki kéket, Dunai kéket, Csabai kéket, Drozsnik kéket, Horváth kéket, Kavecsánszki kéket, Magén kéket, Nógrádiné Kiss kéket, Láng kéket, Lenkey-Tóth kéket, Pataki kéket, Porczyńska kéket, Seres kéket, D. Tohl kéket, Z. Tohl kéket, Varsányi kéket, Veres kéket, Voluščoková kéket, Wota kéket, Zavacka kéket...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

... és megtaláltam... csak itt, megtaláltam a secco kéket a fehér tájboxszal, a Vidéki Szelepek között... ahol nézek és hallgatok, mint a kamalduli szerzetesek, nézem és hallgatom a táj boxolt ég fehér csendjét... csak a szívemben beszélgetek az üzenetekkel, ahol a világ nem hazudik magának... hát azt a valamit, amit eddig kerestem, itt találtam meg...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

megtaláltam és tetszik ez nekem, mint munkás szállón az örökön élő, locsolatlan aszparátusz... tetszik ez nekem, mint 30 év után elegáns osztálytársunkkal találkozni és azt kérdezni Tőle: ez nem az érettségi zakód?... tetszik ez nekem, mint napot rajzolni a fekete papírra és közben suttyogni az örült zajban, ahogy a sláger mondja...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

tetszik ez nekem mert, talán egyszer a seccokra és az össze boxolt tájunkra is "Kikerics-kéken hajlik rá a menny.", ahogy drága barátunk Cseh Károly írta... a menny, amely időt ad, örökkévalóságot...

Pulsatilla grandis... Pulsatilla grandis...

örökkévalóságot ad, mely tetszik nekem...

Fátyol Zoltán – Urbán Tibor (1995)

szelep

szelep elzáró szelvény a szelep záróteste az elzárandó nyílás síkjára merőlegesen mozog
vidéki szelep(ek) /meghatározás variációk/

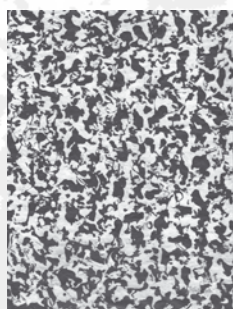
a, a vidéki szelepek elzárt emberek
a vidéki szelepek elzárt teste a szelem síkján
erőre mozog

b, a vidéki szelepek elzárandó emberek
a vidéki szelepek elzárandó teste szabad?
a nyílás síkjára merőlegesen mozog
merőlegesen mozog

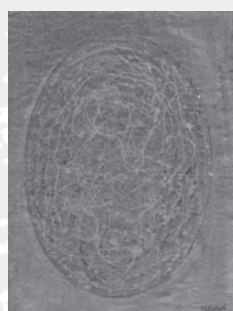
c, a vidéki szelepek elzáró "vény-" ek
a vidéki szelepek zárandós teste az
amúgy is elzárt nyílás síkjára
merőlegesen mozog

d, a vidéki szelepek messze elzárt én(ek)
a vidéki szelepek zárandós teste
a kinyílás sík(k)jára (m)erőlegesen mozog

d, a vidéki szelepek elzárt szellemek
a vidéki szelepek " várandós " esete
a zárandó nyílás síkjára erőlegesen
mozog

Seres László (HU)

Pálfalusi Attila (HU)

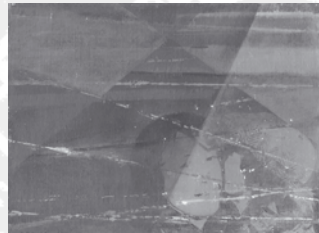
Csabai Renátó (HU)

Edita Voluščoková (SK)

Rena Wota (PL)

Danuta Tohl (PL)

Pataki János (HU)

Janusz J. Cywicki (PL)

Zdzislaw Tohl (PL)

Elżbieta Cieszyńska (PL)

Andrzej Cieszyński (PL)

Horváth Kinga (HU)

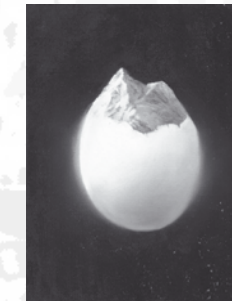
Homonna György (HU)

Lőrinc Róbert (HU)

Barbara
Szal-Porczyńska (PL)

Lenkey-Tóth Péter (HU)

Nógrádiné
Kiss Magdolna (HU)

Lukács Róbert (HU)

Kavecsánszki Gyula (HU)

Fátyol Zoltán (HU)

Magén István (HU)

Láng Eszter (HU)

Burai István (HU)

Emília Zavacka (SK)

Veres Attila (HU)

Droznszyik István (HU)

Puskásné
Pásztor Márta (HU)

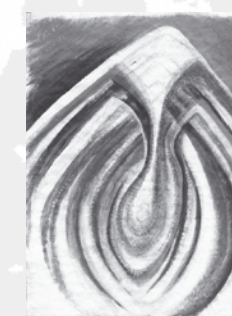
Urbán Tibor (HU)

Varsányi Emília (HU)

Zombori József (HU)

Dunai Beáta (HU)

Vass Tibor

Bibinke és a fehér éjszaka

Készecske A Nagy Bibin és a műlovarnőből

Az örök világossága fényeskedjék a műlovarnőnek, ki fellépőruháját a felvigyázóké mellé fekteti a fehér éjszakára, a főbejárat mellé. A cirkuszigazgató engedélyével, élével. Fehér-személy-éjével a műlovarnő már nem hivalkodik itthon, hajdan felvágott albumaival. Az első éjféles felére írva: *Túlhan*. Szent Péter vár ott. A képek benne szépek.

A jelentésekbe minden második éj belesápad, olyankor a főör szarbarna, antik széke órákig lófejfehér. Felér a látvány az álócskásokéval, kik a sátor előtt egybegyűlve kántálva fájlalják a székrontást, pontosan nem tudni, a mázsolmánytól miért ennyire dúltak.

A szemfényvesztők szemfényeket vesznek, a műlovarnő vattacukrot. *Memoriter*, ez már egy másik album elején. Kezdképen kivehető egy székszerű tárgy fölél szakszerű hajoló. Annyi bizonyos, hogy ipse. Főörkinézetű, szíp se, akár az igazgató is lehet. Hosszú, vékony tárggyal mintha egy érkezőnek integetne. A pöcs magol

vagy pacsmagol. Az ekvásztrien ezt a két albumot folyton egyben nyitogatja, a többivel egyenként, külön-külön szöszmötől. Évente egyszer kotlik el velük a manézsban, segge alá polcolja őket, s a bohóc odalopott kellékeivel sokáig képes rajtuk ülve húzni a lóbőrt. Ha fent van, a legtöbbszor hintalovacskázik, hóna alól, ha a szorításból enged, hébe-hóba kivágtatnak az albumok. Megindul a szerte, a szana, a széjjelszét. Az idő elterül, a képek leperegnek, életek filmjei a halni ké-

szülők előtt. Hamar felgyűjti magát másnapra, szemében ismét úgy gyúl ki a fény, mint lomok égetésekor a lóhalál-éjszakákon. Fehérbe játszva, sebtében látszva és sisteregve. A műanyag felhabzik, a bőrre két szót rajzol a véletlen cseppfolyás: a fehérént és a feketént.

Pálfalusi Attila (HU)

Lenkey-Tóth Péter (HU)

Urbán Tibor (HU)

Pataki János (HU)

Éliás István (HU)

Fátyol Zoltán – Urbán Tibor (1995)

a szelep elzáró szelvény
táróteste az elzárandó nyílás
síkjára
merőlegesen mozog

a vidéki szelep
szelep vidékről
vagy fenti meghatározás
értelmezése a vidéki jelző
segítségével

első esetben szelep valahonnan
akárhonnan
tudja ezt a merőleges mozgást
és egyáltalán
hogy nyílás van sík-nyílás sík
tengersík vidék
de mindenképp nyomásvesztesség
tolózár példaul

második esetben értelmez feltár
a működés apró rejtelmeibe
enged betekintést aminthogy a vidéki sík nyílása
avagy a vidéki nyílás síkja
és kezdetben merőleges volt
csak később vált paralellé
az elzáró szelvénnel
de mindenképp nyomásvesztesség
példaul tolózár

Lukács Róbert (HU)

Dunai Beáta (HU)

Kavecsánszki Gyula (HU)

Vass Tibor (HU)

Stark István (HU)

Lőrinc Róbert (HU)

Láng Eszter (HU)

Zombori József (HU)

Puskásné
Pásztor Márta (HU)

Homonna György (HU)

Fátyol Zoltán (HU)

Méhes László (HU)

Kiállító művészek:

Burai István (HU), Elżbieta Cieszyńska (PL), Andrzej Cieszyński (PL), Janusz J. Cywicki (PL), Dunai Beáta (HU), Csabai Renátó (HU), Drozsnyik István (HU), Éliás István (HU), Fátyol Zoltán (HU), Homonna György (HU), Horváth Kinga (HU), Kavecsánszki Gyula (HU), Magén István (HU), Méhes László (HU), Nógrádiné Kiss Magdolna (HU), Láng Eszter (HU), Lenkey-Tóth Péter (HU), Lőrinc Róbert (HU), Lukács Róbert (HU), Pataki János (HU), Pálfalusi Attila (HU), Puskásné Pásztor Márta (HU), Seres László (HU), Stark István (HU), Barbara Szal-Porczyńska (PL), Danuta Tohl (PL), Zdzisław Tohl (PL), Urbán Tibor (HU), Varsányi Emília (HU), Vass Tibor (HU), Veres Attila (HU), Edita Voluščoková (SK), Rena Wota (PL), Emília Zavacka (SK), Zombori József (HU)

Szemes Csavar
„az ember galériája” TPG Csoport alkalmi kiadványa

Kiadja a Herman Ottó Múzeum – Miskolci Galéria
3530 Miskolc, Rákóczi u.2. www.miskolcigaleria.hu

Felelős kiadó: **Kákóczki Andás** intézményvezető
Alapító szerkesztő, kurátor: **Urbán Tibor**
Tipográfia: **Juhász Tibor**
Fotó: **Kiss Tanne István**
Digitális archiválás: **Kiss Ágoston**
Angol fordítás: **Oláh Zsolt Zoltán**
Készült 400 példában 3648/2015.

A TPG Kiemelt támogatói:
Á.Tóth és Barátai Produkciós és Reklámügynökség Kft.
(grafikai tervezés és nyomdai kivitelezés),
Spanyolnátha művészeti folyóirat
www.spanyolnatha.hu

Teátrum Pincehely Galéria
Színháztörténeti és Színészmúzeum
(3530 Miskolc, Déryné u. 3.)

